

Столицата пъкъ на Самуила била градъ Прѣспа. Този градъ днесъ не съществува. Той билъ разваленъ на времето и изчезналъ. Ала на двата острова въ дветѣ Прѣспански езера и до днесъ се виждатъ основите на нѣкогашни кули, дворци и църкви. Обърнете внимание на картата. Отдолу е малкото прѣспанско езеро, а отгоре — голѣмoto. За поголѣма сигурностъ Самуилъ укрепилъ двата острова въ дветѣ езера и тамъ построилъ дворците си. Поради укрепленията островътъ въ голѣмого езеро носи име „Градъ“. По-долу въ рога на сѫщото езеро има другъ островъ, нареченъ „Мали градъ“, защото и той е крепость.

Въ Цариградъ вече билъ умрѣлъ императоръ Иванъ Цимисхий. Щомъ това се чуло, много български градове въ Тракия и северна България се подигнали противъ гърците, изпѣдили войските имъ отъ градските крепости и се присъединили къмъ свободните части на двамата кметски синове. Така България била на пѣтъ да се въздигне на ново.

Обаче въ Цариградъ на престола стѣпилъ новъ императоръ на име Василий II. Той сторилъ вѣра и клетва да не допусне на България да добие свобода. Затова посветилъ цѣлия си животъ да се бие съ нейните войводи-защитници, докато подчини всички подъ своята властъ, или самичъкъ загине.

Бѣгство на царь Петровитѣ синове

Щомъ се разчуло въ Цариградъ, че Македония и югозападна България не се предаватъ и че много източно-български градове се отмѣтатъ отъ гърците, заробените Петрови синове Борисъ и Романъ една нощь избѣгали отъ двореца, въ който били пазени, и бѣрзо достигнали до границата съ